

го мужа и злоумыслихте безчестіе-то ми. Не имай обаче че тя мразя, какъ-то ты мене. Все мое стараніе е за да запазя честь-та си, и надѣвамся да го сполуча; но и ако да можахъ да си го отвърна, вѣрувай че не щѣхъ го направи, защото знаешъ че ако нѣкогда самъ тя обичала, и сосѣ твоя-та тая непризнателность, пакъ ще тя обичамъ и отъ тукъ натакъ.

Мил. Слышамъ тя токмо за да проумѣя до гдѣ може да стигне смѣлость-та на една казуема виновата жена.

Паме. Лажи онъ кой-то вѣрува че самъ виновата.

Мил. Азъ лажлива?

Паме. Прости мя; не лажиншь ты, но они, кои-то неправедно мя клеветятъ.

СЦЕНА ДЕСЯТАЯ.

Исаакъ и горѣреченни-те.

Иса. Миледи. (поздравлява Памела.)

Миледи. (поздравлява Даври.)

Мил. Що е?

Иса. Господаря, Милордъ Артюрь и Ка-